

هرگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم تکبیر می گفت، دست هایش را تا مقابل گوش هایش بلند می کرد؛ و چون به رکوع می رفت دست هایش را تا مقابل گوش هایش بلند می کرد.

از مالک بن حویرث رضی الله عنه روایت است که می گوید: هرگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم تکبیر می گفت، دست هایش را تا مقابل گوش هایش بلند می کرد؛ و چون به رکوع می رفت دست هایش را تا مقابل گوش هایش بلند می کرد؛ و آنگاه که سرش را از رکوع بلند می کرد و "سمع الله لمن حمده" می گفت نیز همین کار را انجام می داد (یعنی دست هایش را تا مقابل گوش هایش بلند می کرد).

[صحیح است] [به روایت مسلم]

مالک بن حویرث رضی الله عنه خبر می دهد که "چون رسول الله صلی الله علیه وسلم تکبیر می گفت، دست هایش را تا مقابل گوش هایش بلند می کرد" یعنی: وقتی تکبیر الاحرام می گفت، دستانش را تا مقابل گوش هایش بلند می کرد. و در روایت دیگری آمده است: «دست هایش را تا بالای گوش هایش بلند می کرد». و در حدیث ابن عمر رضی الله عنهما آمده است: «دستانش را تا مقابل شانه هایش بلند می کرد». یعنی مساوی و مقابل شانه هایش. اینها سه روایت هستند؛ در اولی آمده که ایشان دستانش را تا مقابل گوش هایش بلند می کرد. در روایت دوم آمده است: دستانش را تا بالای گوش هایش بلند می کرد. در روایت سوم آمده است: دستانش را تا مقابل شانه هایش بلند می کرد. پس نمازگزار در انتخاب این موارد مختار است. در ادامه می گوید: "چون تکبیر می گفت، دستانش را بلند می کرد" یعنی دستانش را با تکبیر بلند می نمود. و در روایت مسلم آمده است: «دستانش را بلند می کرد، سپس تکبیر می گفت». یعنی بعد از بلند کردن دست ها تکبیر می گفت. و در روایت دیگری آمده است: «تکبیر می گفت، سپس دستانش را بلند می کرد». و اینها سه شکل از رفع یدین در هنگام تکبیر تحریمه است. لذا این سنت به اشکال گوناگون و متنوعی وارد شده است و در راستای پیروی از سنت به همه اینها عمل می شود. "و چون رکوع می کرد، دستانش را تا برابر گوش هایش بلند می نمود" یعنی: وقتی می خواست رکوع نماید، دستانش را تا برابر گوش هایش بلند می کرد. این دومین جایی است که رفع یدین در آن مستحب است. "و نیز وقتی سرش را از رکوع بلند می کرد و می گفت: «سمع الله لمن حمده»" یعنی: وقتی می خواست از رکوع بلند شود، سمع الله لمن حمده می گفت و این ذکر از واجبات نماز است. "همین کار را انجام می داد" یعنی: همان کاری را می کرد که هنگام تکبیر می کرد: دستانش را تا برابر گوش هایش بلند می کرد. و این سومین جایی است که بلند کردن دست ها در نماز مستحب است. در این سه موضع بلند کردن دست ها در نماز مستحب است؛ و چهارمین مورد، بلند کردن دست ها در هنگام بلند شدن از تشهد اول در نمازهای سه یا چهار رکعتی است.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

